

ikke klare reguleringen alene. Derfor har der aldrig hersket tvivl om, at der må udformes politikker, der sender de rigtige signaler til markedet. Det er den politiske beslutning. Og det kendetegnende ved det frie marked er jo netop, at det agerer efter spilleregler og inden for rammer, som er politisk besluttede. Derfor er debatten også rigtig relevant.

De grundlæggende vilkår, som forespørgslen fokuserer på, nemlig løn, arbejdsforhold, arbejdstagerrettigheder, miljøbeskyttelse og beskatning, er således alle afhængige af de signaler, som landenes egen regulering i form af lovgivning osv. sender til markedet. I takt med internationaliseringen og globaliseringen er disse spørgsmål også blevet globale anliggender og kræver derfor globale aftaler, og det er derfor, vi har internationale konventioner. Arbejdstagerområdet er bl.a. reguleret af de 187 ILO-konventioner, der er vedtaget siden 1919. Og på miljøområdet er der over hundrede regionale og globale aftaler.

Men signalerne til markedet fra disse internationale standarder udebliver, hvis de ikke implementeres nationalt. Mangelfuld regeringsførelse, dårlig økonomi og svag kapacitet er vigtige forklaringer på, at udviklingslandene ikke formår implementeringen. Derfor er god regeringsførelse og kapacitetsopbygning helt centrale elementer i både den bilaterale og den multilaterale danske udviklingspolitik og bistand. Handelspolitikkenes fornemste opgave i denne sammenhæng er at bidrage til en globalt bæredygtig økonomisk vækst. Derfor bør både arbejdsforhold og miljø efter dansk opfattelse være en del af de internationale forhandlinger om at sikre øget handelsliberalisering.

EU's såkaldte GSP+-arrangement ansporer f.eks. udviklingslandene ved at sikre ekstra toldnedsættelser for eksporten til EU, såfremt landene har ratificeret og implementeret en række internationale standarder for arbejdsforhold, miljø og god regeringsførelse.

Regeringen lægger også vægt på, at danske virksomheder i udlandet efterlever de normer for socialt og miljømæssigt ansvar, der kendes som Corporate Social Responsibility, normalt forkortet CSR. Et stigende antal danske virksomheder indgår i dette arbejde, bl.a. i FN's Global Compact.

Danmark støtter aktivt arbejdet med forbedring af arbejdstagerrettigheder og sociale forhold på globalt plan under ILO's Decent Work Agenda, sådan som hr. Frank Aaen også efterly-

ste det. Denne dagsorden for anstændigt arbejde fremmer bl.a. medlemsstaternes ratificering og implementering af grundlæggende konventioner om f.eks. foreningsfrihed, retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger samt forbud mod diskrimination og de værste former for børnearbejde og tvangsarbejde.

Kl. 10.20

EU besluttede i 2005 som opfølgning på ILO-rapporten om den sociale dimension og globaliseringen at fremme samarbejdet mellem WTO og ILO om handel og arbejdstagerrettigheder. I december 2006 støttede Rådet, at ILO's decent work-koncept, anstændigt arbejde-begreb, skal indarbejdes i EU's interne og eksterne politikker; det gælder bl.a. i udvikelsesforhandlinger, nabo-skabsprogrammer, udvikling og handel.

I forbindelse med fastsættelsen af dagsordenen for de multilaterale forhandlinger under WTO's Doharunde har Danmark og EU arbejdet aktivt, men forgæves, indrømmer jeg, på at inddrage handel og arbejdstagerrettigheder som forhandlingsemne. Vi ønskede det inddraget, men det ønskede en række lande altså ikke. Derfor støtter regeringen EU's bestræbelser på at fremme sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder i de handelsaftaler, som vi så laver med vækstmarkederne i Asien og Latinamerika, hvorom der snart skal forhandles, og der er det vigtigt, at arbejdstagerrettighederne, ILO's politik, indgår i vores aftaler.

Danmark har igennem mange år lagt stor vægt på at fastholde EU's lederrolle i gennemførelsen af en ambitiøs international miljøregulering. Danmark har også i de senere år taget flere internationale initiativer, der sigter på at styrke det internationale samfunds fokus på sammenhængen mellem miljø og den økonomiske globalisering, som øget samhandel er udtryk for.

Den overordnede udfordring består i at bryde koblingen mellem økonomisk vækst og accelerende miljøbelastning, ikke mindst i de nye vækstøkonomier, for vi ved jo, at hvis man bare har økonomisk vækst uden miljøhensyn, så kommer der altså en regning senere, som nedsætter den økonomiske vækst.

Det Økonomiske Råds forårstopmøde i marts 2007 sendte et kraftigt signal om, at EU vil indtage en lederrolle i bestræbelserne på at reducere drivhusgasserne og øge vedvarende energi. Det arbejdede Danmark meget for, og vi er tilfredse med det resultat. Det er nemlig vigtigt, at vi sender signaler til de europæiske markeder og til de